
Arvid Høgberg

MINNEORD

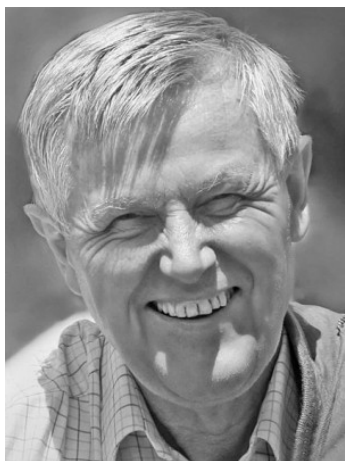
SIGMUND LENDE

TOR STEINAR RAUGSTAD

KJELL HARBO

KÅRE REVHEIM

TRYGVE SØVIK

Arvid Høgberg ble født 19. juni 1941, og vokste opp på Nærbø på Jæren. Han fullførte medisinstudiet i Oslo i 1966 og tok turnustjenesten på Stavanger sykehus og Strand legedistrikt. Deretter fikk han utdanningsstilling ved Stavanger sykehus, først seks måneder ved Anestesiavdelingen og deretter elleve måneder ved Kirurgisk avdeling. Etter ett år ved Kirurgisk avdeling i Kongsberg kom han tilbake til Stavanger sykehus.

I 1976 var han spesialist i generell kirurgi, og begynte på spesialistutdanningen i ortopedisk kirurgi ved Sandnes sykehus, som da flere år hadde vært en del av Sentralsjukehuset i Rogaland. Han fikk fast overlegestilling der i 1981, før

avdelingen året etter flyttet til det nye sykehusbygget i Stavanger. Arvid jobbet også i flere engasjementer i utlandet for bl.a. Røde Kors og Norsk Folkehjelp.

I 1963 giftet han seg med sin kjære Jorunn Sandvik fra Sandnes, som han ble kjent under gymnastiden på Bryne. De fikk tre barn: Atle, Rune og Margrete. Arvid var familiekjær og veldig stolt av familien sin.

Han avsluttet sitt sykehusarbeid da han fylte 62 år. Som pensjonist jobbet han litt privat, og hadde også flere engasjement for Røde Kors med arbeid i områder med krig eller katastrofer.

Arvid var en plussvariant på mange måter. Han var skoleflink og hadde toppkarakterer i alle fag ved eksamen artium på Bryne. Han var faglig dyktig og alltid svært effektiv. Han var lite interessert i forskning, for det tok for mye tid. Arvid var mest opptatt av pasientene, og måtte få ting gjort fort og godt. Han var et sosialt midtpunkt, og var alltid en humørspreder og oppmuntrer. Han sjarmerte både venner og pasienter, og var rett og slett en trivelig kar å jobbe sammen med. Han var en nær og god venn for mange.

Som pensjonist og hjelpearbeider var han både uredd og oppfinnsom: Uredd i Somalia, der han var i fare for å bli skutt under et ran. Og oppfinnsom i Pakistan da de fikk inn en pasient som hadde så mange ribbeinsbrudd at brystkassen ikke fungerte. Han improviserte med en teknikk som ikke stod i noen lærebok, og pasienten overlevde.

Han døde den 9. februar etter lang tids sykdom, og etterlater seg et stort og følbart tomrom både hos sine nærmeste og blant kolleger og venner. Minnene lever videre. Vi lyser fred over dem.

Publisert: 24. april 2023. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.23.0189

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 18. februar 2026.